

mok több szelvényre is kiterjedtek. A szelvényeket a geofizikai háló mintájára tűztük ki, 5×5 m koordináta-rendszerben. Összesen 10 szelvényt nyitottunk, valamennyiben elértük a kőzettörmelék-réteg felszínét, de mindössze egy szelvényben bontottuk ki a kőzettörmelék a szálkőzetig. Ebben a négyzetben a szálkőzet mentén mélyített bányagödröket, egymással párhuzamosan futó bányavágat-végeket találtunk, amelyek a szálkőzettől távolodva mélyülnek. Jelenleg a legmélyebb pont relatív mélysége a szálkőzethez képest 1,3 m; a még kibontatlan objektumokban ennél nagyobb mélységek várhatók.

Biztosan keltezhető értékű leletet az ásatás eddig nem eredményezett.

Faszénmaradványok a műhelyfelszínekről és az agancsos gödörből is előkerültek, ezeket begyűjtöttük és lehetőség szerint radiokarbon kormeghatározást szeretnénk végeztetni rajtuk. Technológiailag a szilánkszármazék (tömbök, magkő-preparáló szilánkok és kevés magkő), az ütőkövek, agancsok és a bazaltkalapács (balta) az őskori, valószínűleg újkőkori datálást támasztja alá; a pontos és meggyőző kormeghatározáshoz még további vizsgálatok szükségesek. A magyarországi ismert bányák közül a feltárt jelenségek leginkább a Sümeg-mogyorósdombi kovabányára emlékeztetnek.

T. BÍRÓ KATALIN

267. Nagyvázsony, Kinizsi-vár

(Veszprém megye)

A nagyvázsonyi vár Ny-i falszorosában végzett 2005. novemberi ásatása során sikerült meghatározni egy korai járósínt. Ezen a palotafaltól 220 cm-re egy É-D-i irányú cölöpsorból négy cölöplyukat tártunk fel. A többi árokban megfigyelt cölöplyukak alapján itt egy korai palánkot figyeltünk meg. A palánk a palotafal legkorábbi részével lehet egykorú.

Az É-i, kissé ovális támpillér négyszögletes lábazata ebbe a korai járósíntbe mélyül. A támpillér alsó része nincs kötésben a korai palotafallal. A négyszögletes pilléralaptól mérve 170 cm-es magasságig a pillér nincs kötésben a palota falával, ettől felfelé viszont igen. A kötésben lévő falrészek falazása azonban kissé eltér a fal alsó részétől. A falazás kissé rosszabb minőségű, a kövek illesztése nem annyira pontos.

A pillér külső, Ny-i része ívesen lekerekített. A szögletes pilléralaptól 140 cm-re a pillér kifelé ível. Elképzelhető, hogy ez valamilyen boltív maradványa lenne, azt azonban nem tudni, hogy ez minek lehetett a része, a mai várfalhoz nem tartozhatott, de mindenképp a falpalánk megszűnte után épülhetett.

Nem tudni milyen megfontolásból, de a falszorost szürkés(zöldes)sárga agyaggal töltötték fel mintegy 100–120 cm vastagságban. A feltöltés időpontját a leletanyag elemzése adja majd meg. Ezen a feltöltésen alakult ki egy újabb járósínt, amelyre főként a falszoros déli részén újabb feltöltések kerültek.

Az említett É-i támpillér É-i oldalán egy szorosan a palotafal mellé épített csonkolt felületű falmaradvány áll, feltehetően annak a zömök toronynak az É-i fala lehetett, amelyet G. Turco 1569. évi alaprajzán látunk a falszoros ezen részén. A torony Ny-i fala ma a várfal külső síkjából kissé kiugorva ma is áll. A torony déli falát nem sikerült egyértelműen meghatározni, ennek okát talán az 1963. évi földmunkákban kell keresni. A palotafal erősen előreugró, csonkolt felületű része azonban feltehetően ezt a falat jelöli. Ha ezt a megfigyelést a további kutatási eredmények is megerősítik, akkor a palota ezen részét a torony építéskor átépítették. Az említett falcsonk egybeépült a palota falának felső részével, amely azonban egyértelműen nem egykorú a fal alsó részével.

GERE LÁSZLÓ – KOPPÁNY ANDRÁS

268. Nárai, Szépvölgyi lakópark

(Vas megye) U?, R?

2005. április 11-én régészeti szakfelügyeletet tartottam a gázvezetékárkok földmunkáinál. A terület egy ÉK felé enyhén lejtő domboldal és plató a belterület szomszédságában az Új élet, József Attila stb. utcák magasságában. Az árokfalakban objektumok nyomát nem láttuk, mindössze egy objektumra (gödör?) utaló edénytöredékeket gyűjtöttünk. Az edénytöredékek késő neolitikusnak és/vagy rézkorinak tűnnek (Lengyel II-től Balaton-Lasinjáig).

Munkatárs: Vámos Gábor.

ILON GÁBOR

269. Nemesbőd határa

(Vas megye) Ró, Kk, Ú

2005 júniusában régészeti szakfelügyeletet, majd megelőző feltárást végeztem az épülő 400 kV-os Győr–Szombathely távvezeték nyomvonalán.

Hátasuti-dűlő: A 225. sz. oszlophely (Hrsz.: 020) Nemesbődtől Ny-ra, egy viszonylag sík területen található, egy K–Ny-i irányú földút É-i oldalán. Júniusban kb. 9×10 m-es területen kutattunk. A lehumuszolt területen régészeti jelenséget nem figyeltünk meg. Néhány késő középkori, újkori szórvány kerámiát találtunk.

Kishatári-dűlő: A 229. sz. oszlop helyén (Hrsz.: 045/18), a Surányi-patak K-i magaspartján, a 86. sz. főúttól É-ra, éppen a lejtő tetején van a lelőhely. A kutatott terület nagysága kb. 9,5×8,5 m volt. A mai felszíntől már 20–22 cm-re jelentkezett egy törmelékréteg, ami 25–28 cm vastag. Igen sok téglá-, tegula-, imbrex-, kőtöredék, habarcsdarab volt benne, kevés más leletanyag: néhány kerámia, terra sigillata töredék. A törmelékréteg alatt két, egymásra merőleges, K–Ny, ill. É–D-i falalapozás nyomait találtuk meg. A megfogott falalap mélysége csaknem 75 cm, felső széle 100, alja 50 cm. Valószínűleg egy nagyobb római kori épület sar-